

Skupščina Samoupravne interesne skupnosti za gozdarstvo Slovenije je na svojem 19. zasedanju dne 22. junija 1988 obravnavala zaključni račun skupnosti za gozdarstvo za leto 1987 in o tem sprejela naslednji

SKLEP

Skupščina Samoupravne interesne skupnosti za gozdarstvo Slovenije sprejema zaključni račun skupnosti za gozdarstvo za leto 1987 s tem, da ugotovljeni presežek prihodkov v znesku 93.354.806,35 din prenese v naslednje leto kot presežek prihodkov iz leta 1987 za vlaganja v gozdnobiološko reprodukcijo.

Revalorizacijske prihodke v znesku 23.020.855 din pa razporedi:

- do višine kontrole revalorizacije v znesku 5.873.838 din v poslovni sklad skupnosti za gozdarstvo,

- razlika v znesku 17.147.017 din pa ostane kot revalorizacijska rezerva.

PREDSEDNIK SKUPŠČINE
SKUPNOSTI ZA GOZDARSTVO
Dušan Novak, dipl. inž.

STALIŠČA IN ODMEVI

Estetska funkcija gozda in primer Damijana Ograjenška

Lani jeseni sta Biotehniška fakulteta vt vzd za gozdarstvo in Splošno združenje gozdno-gospodarskih organizacij Slovenije organizirala republiški seminar z naslovom: O lepoti drevesa in gozda. Ker sem začasno zaposlen na inštitutu, kjer sicer dela kar nekaj gozdarjev, a je na žalost, morda tudi po lastni krivdi, od dogajanja v gozdarstvu precej odmaknjen, sem zanj izvedel prepozno in sem se moral tedaj zadovoljiti le z zelo pohvalnimi besedami kolegov, ki so se ga udeležili.

Letos spomladi je vt vzd za gozdarstvo izdala lepo opremljen zbornik z naslovom Estetska funkcija gozda, ki prinaša predavanja iz omenjenega seminarja.

V skromni nakladi (250 izvodov) zbornik po mojem mnenju ne bo doživel tolikšne pozornosti, kot bi jo s svojo vsebino gotovo zaslužil. Precej izvodov takšnih zbornikov potuje na gozdna gospodarstva, kjer pa je velika nevarnost, da obležijo na pisalnih mizah preobremenjenih šefov ali na polici interne knjižnice, ne da bi vsi morebitni zainteresenti za izid sploh izvedeli. Prav tako je velika škoda, da tega in podobnih zbornikov skoraj ni moč najti v naših knjigarnah,

kjer bi ga kupili ali prelistali lahko tudi negozdarji. V tem pogledu so nekatere druge stroke (na primer sociologi, zgodovinarji, slavisti, geografi) v precejšnji prednosti, ker zborniki njihovih seminarjev doživljajo veliko večjo publiciteto.

Vroče avgustovske nedelje sem zbornik prebral skoraj na dušek. Presenetila in obenem razveselila me je široka razgledanost, ki veje iz prispevkov, tudi in morda še bolj iz tistih, ki so jih podpisali gozdarji.

Ob prebiranju enega izmed člankov so me posamezne misli in citati spomnili na precej sorodno razmišljanje, ki sem ga v rokopisu bral pred leti. Naslovljeno je bilo: Narava kot možnost nekega spoznanja. Njegov avtor, takratni absolvent gozdarstva Damijan Ograjenšek, ga je napisal kot sestavni del diplomske naloge. Razmišljanje je bilo za gozdarja dokaj nenavadno in več kot očitno je bilo, da znanje, ki iz njega veje, ni bilo pridobljeno na gozdarski fakulteti. Damijan se mu je v končni obliki diplomske naloge moral odpovedati. Odklonitev ga je precej prizadela, saj je v njem obdelal področje, zaradi katerega se je odločil za gozdarstvo. Esej mi je takrat podaril, zato

sem ga imel zdaj, hkrati z zbornikom priliko ponovno prebrati.

Mislim, da bi, čeprav napisan že leta 1981, lahko enakopravno tekmoval s prispevki iz leta 1987. Z drugimi besedami povedano, Damijan je z njim prehitel čas in morda je bil tudi to vzrok za nerazumevanje njegovega prispevka.

Kasneje je, po nekaj neuspešnih poskusih v operativi, gozdarstvu dokončno obrnil hrbet in se vpisal na filozofijo. Takrat se mi je ta odločitev zdela edino pravilna, kajti prepričan sem bil, da je svet njegovih razmišljanj preveč oddaljen od gozdarstva, obremenjenega s praktičnimi problemi in golim preživetjem.

Pripis k razmišljanju Igorja Dakskoblerja

Na različnih naših strokovnih seminarjih je često slišati zahteve po kreativnosti, inovativnosti ipd. A vse prepogosto se v našem gozdarstvu slabo piše tistemu, ki misli ali razmišlja drugače. Študentu, diplomantu, praktiku, morda celo raziskovalcu. To je dejstvo in je znak nezrelosti in ozkosti posameznikov v naši sredi.

Marko Kmecl je zapisal: »Kaže, da stereotipi in konzervativizem, stalnica državnega socializma polpretekle dobe, gozdarstvu mnogo bolj ustrezajo kot tržna in intelektualna dinamičnost pluralističnih hotenj in odnosov v družbi... Dinamičnost trga, proizvodnje izdelkov pa tudi kadrov, misli itd., nam ne ustreza. Ustrezajo nam monopol, nadzor, zapoved in tudi prisila. Vse to je bilo značilno za celo poveljno obdobje in je

Ko danes prebiram zbornik Estetska funkcija gozda in ko z veseljem ugotavljam, da vendarle postajajo pomembnejša do nedavno še povsem obrobna in zanemarljiva področja naše stroke, se mi zdi, da bi v tako pojmovanem gozdarstvu, ki naj bo tudi kulturna dejavnost, bilo mesto tudi za Damijana.

Če je moja ugotovitev pravilna, potem se bo morala stroka potruditi, da bo v bodoče v svoji sredini obdržala Damijanu po duši in pogledih sorodne mladenke in mladeniča, kajti le tako bo lahko uresničila svojo celovitost in zares postala veda o vseh vidikih odnosa gozd-človek-gozd.

Igor Dakskobler

ostalo do danes. V takšnih razmerah so se v gozdarstvu razvili konzervativizmi in stereotipi, tako imenovano torbarstvo itd., kar gozdarstvu objektivno preprečuje potrebni ideološki preskok v nove razmere.« (Kmecl, M.: Štiri desetletja resnic in sanj inštituta za gozdno in lesno gospodarstvo (1947-1987), Zbornik gozdarstva in lesarstva 31, Ljubljana 1988.)

Združena konzervativizem in monopol izražanja misli sta sposobna zavreti kolo razvoja vsake stroke in vsake družbe. Proti temu se danes v družbi borimo. V našem gozdarstvu pa v zadnjih letih ta boj celo izgubljam. Kljub navedenim parolam. Ker pomeni izgubiti ta boj dolgoročno gledano katastrofo stroke (podobno kot velja to za družbo), je opozorilo, kot ga s primerom navaja kolega Igor Dakskobler, nadvse vredno prisluhniti.

Živan Veselič

IZ TUJEGA TISKA

Oxf.: 187:(213)

Gozdovi oblakov

Bolivija

Po petih dneh, ki smo jih prebili med andskimi vršaci, v steni in na ledeniku, zdaj sestopamo v dolino. Ker se v teh dneh življenja na isti vrvi in v istem šotorčku

naveličaš tudi najboljšega prijatelja, sestopamo vsak zase. Z vsakim korakom lažje dihamo in neke tik pod 4000 m nadmorske višine stopimo v megleno morje. Neverjeten preobrat - zgoraj sonce, rumena pokrajina, črede pasočih se lam in mršavih kljuset, ki